

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง“การเปิดรับหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อ

- 1.เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของโรงเรียนกับทัศนคติของเด็กวัยรุ่นในเรื่องเพศสัมพันธ์
- 2.เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศและทัศนคติของเด็กวัยรุ่นในเรื่องเพศสัมพันธ์

ทั้งนี้ได้มีการตั้งสมมุติฐานการวิจัยไว้ดังนี้คือ

สมมุติฐานที่ 1. ประเภทของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศของเด็กวัยรุ่น

สมมุติฐานที่ 2. การเปิดรับสื่อหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศของเด็กวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (SURVEY RESEARCH) ประกอบด้วย เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 450 คน จากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร 8 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (QUESTIONNAIRE) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมุติฐาน คือ ค่าร้อยละ (PERCENTAGE) ค่าเฉลี่ย และค่าไคแอสควร์ เพื่ออธิบายลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ความถี่ในการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศ วิเคราะห์ทัศนคติของเด็กวัยรุ่นที่มีต่อเพศสัมพันธ์ วิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศของเด็กวัยรุ่นกับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ทำการสำรวจ จำนวน 450 คน พบว่าส่วนใหญ่ เป็น ชาย 252 คน หรือ ร้อยละ 56 เป็นหญิง 198 คน หรือร้อยละ 44 ในจำนวนนี้มีอายุ 17 ปี มากที่สุด ร้อยละ 35.3 ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 173 คน ร้อยละ 38.4 เป็นนักเรียนสายศิลป์มากที่สุด คือ 246 คน ร้อยละ 54.7 และส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธจำนวน 428 คน ร้อยละ 95.1 และมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพจำนวน 362 คน ร้อยละ 80.4 และส่วนใหญ่มีสถานที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองกรุงเทพมหานครจำนวน 328 คน ร้อยละ 72.9 และบุคคลที่พักอาศัยด้วยส่วนใหญ่คือ บิดามารดา 352 คน ร้อยละ 78.2 และมีรายได้ส่วนใหญ่ต่ำกว่า 1,500 บาท คือจำนวน 202 คน ร้อยละ 44.9

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ความถี่ในการเปิดรับหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น

2.1 จำนวนการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีเด็กที่เคยอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศ จำนวน 396 คน ร้อยละ 88 ส่วนใหญ่มาจากโรงเรียนในสังกัดของกรมสามัญศึกษามีจำนวน 139 คน ร้อยละ 92.67 และหนังสือการ์ตูนที่เด็กนิยมอ่านมากที่สุดคือ ชินจังจอมแก่น ร้อยละ 82.3

2.2 ความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยส่วนใหญ่จะอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศจะมีความถี่ในการอ่านหนังสือคือ แล้วแต่โอกาส ร้อยละ 82.1 และสถานที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะอ่านหนังสือการ์ตูนคือ สถานที่ใดก็อ่านได้หมด แล้วแต่สะดวก ร้อยละ 48 และหนังสือการ์ตูนที่นำมาอ่านโดยส่วนใหญ่จะได้มาจากการยืมมาจากเพื่อน ร้อยละ 49.8

2.3 พฤติกรรมการซื้อและการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยส่วนใหญ่เคยซื้อหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศมาอ่านเอง ร้อยละ 55.1 และส่วนใหญ่ชอบอ่าน ร้อยละ 69.9 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยอ่านหนังสือการ์ตูนที่มีเนื้อหาทางเพศได้ให้เหตุผลโดยส่วนใหญ่ว่า ไม่น่าสนใจ เห็นว่าเป็นเรื่องไร้สาระ ร้อยละ 42.59 และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศไม่ควรปิดบัง ร้อยละ 72.9

2.4 ทักษะคิดของเด็กวัยรุ่นเกี่ยวกับการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศ

เด็กวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นว่า ประสบการณ์ทางเพศหรือเรื่องราวทางเพศไม่จำเป็นที่จะต้องเรียนรู้จากการอ่านหนังสือการ์ตูนประเภทนี้ ร้อยละ 85.8 และส่วนใหญ่คิดว่า ทั้งเพศหญิงและเพศชาย ควรที่จะศึกษาหรืออ่านประสบการณ์ทางเพศจากหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นเหล่านี้ ร้อยละ 86 และ ร้อยละ 68.9 ของกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองไม่อนุญาตให้อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทนี้ และส่วนใหญ่เมื่อเด็กวัยรุ่นมีปัญหา หรือข้อข้องใจเกี่ยวกับเพศ ร้อยละ 53.3 จะปรึกษาเพื่อน

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ทัศนคติของเด็กวัยรุ่นที่มีต่อเพศสัมพันธ์

3.1 ด้านทัศนคติในเรื่องเพศศึกษาทั่วไป

ผลการวิจัยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยรุ่นมีทัศนคติในทิศทางปานกลางต่อเรื่องเพศศึกษาทั่วไปโดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการหาความรู้ในเรื่องเพศสัมพันธ์ในปัจจุบันเป็นสิ่งจำเป็นปานกลางค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 3.35) ทัศนคติในเรื่องเพศเป็นเรื่องที่แสนจะธรรมดาไม่ใช่เรื่องหยาบโผนที่เราไม่ควรพูดถึงในที่สาธารณะมีความคิดเห็นด้วยปานกลางค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 3.09) อวัยวะสืบพันธุ์และหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์ไม่ใช่เรื่องน่ารังเกียจที่จะกล่าวถึงมีความคิดเห็นด้วยปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.08) ทัศนคติต่อการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการผ่อนคลายความเครียดของอารมณ์เพศมีความคิดเห็นด้วยปานกลางค่อนข้างต่ำ (ค่าเฉลี่ย 2.76) ทัศนคติต่อการกอดและการจูบกันเป็นการแสดงออกให้เห็นถึงความรักของคนสองคนมีความคิดเห็นด้วยปานกลางค่อนข้างต่ำ (ค่าเฉลี่ย 2.95)

3.2 ทักษะเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของผู้หญิงและผู้ชาย

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยรุ่นมีทัศนคติในเรื่องการใช้ชีวิตของผู้หญิงและผู้ชาย ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการมาใช้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกันและมีเพศสัมพันธ์กันระหว่างผู้หญิงและผู้ชายก่อนการแต่งงานเป็นสิ่งที่ดีเพราะทำให้สามารถเรียนรู้การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน และได้ศึกษาอุปนิสัยของคนทั้งสองคนว่าสามารถเข้ากันได้มีความคิดเห็นด้วยน้อยค่อนข้างสูงไปทางปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.47) ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ควรมีการป้องกันโดยใช้ถุงยางอนามัยหรือยาเม็ดคุมกำเนิดมีความคิดเห็นด้วยมากค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 4.21) อีกทั้งยังมีทัศนคติต่อการทำแท้งเป็นวิธีการแก้ปัญหาที่ถูกต้องถ้าหากเกิดการผิดพลาดและตั้งครภขึ้นมาซึ่งยังไม่พร้อมที่จะมีบุตรมีความคิดเห็นด้วยน้อยค่อนข้างต่ำ (ค่าเฉลี่ย 1.87)

3.3 ทักษะเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยรุ่นมีทัศนคติในเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมแสดงออกทางเพศ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการไปเที่ยวตามสถานบันเทิงอย่างอาบอบนวดหรือคาราโอเกะที่มีผู้หญิงคอยให้บริการเป็นเรื่องที่น่ารังเกียจมีความคิดเห็นด้วยปานกลางค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 3.18) ทัศนคติต่อการไปเที่ยวและรู้จักคนแปลกหน้าตามสถานบันเทิงยามราตรีและมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่ไม่เสียหายหากทั้งสองฝ่ายพอใจซึ่งกันและกันมีความคิดเห็นด้วยน้อยค่อนข้างสูงไปทางปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.37) ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันหรือที่เรียกว่ารักร่วมเพศเป็นสิ่งที่ผิดปกติและน่ารังเกียจมีความคิดเห็นด้วยมากค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 4.00) การมีทัศนคติต่อพวกที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์มากที่สุดคือพวกที่มีความล่าช้าทางเพศมีความคิดเห็นด้วยมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.57)

3.4 ทักษะเกี่ยวกับสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยรุ่นมีทัศนคติในเรื่องเกี่ยวกับสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของตัวละครที่เรามักพบเห็นตามสื่อต่างๆ ทั่วประเทศส่วนใหญ่ก็นำมาจากชีวิตจริงมีความคิดเห็นด้วยมากค่อนข้างต่ำ (ค่าเฉลี่ย 3.64) ทัศนคติต่อหนังและละครในปัจจุบันส่วนใหญ่จะมีฉากเลิฟซีนประเภทนี้ซึ่งมากเกินไปจนเกินไปสำหรับคนดูมีความคิดเห็นด้วยปานกลางค่อนข้างต่ำ (ค่าเฉลี่ย 2.86) ทัศนคติต่อคนในครอบครัว เช่น พ่อแม่, พี่น้อง, ญาติ เป็นต้น ดูวีดีโอ อ่านหนังสือโป๊ ฯลฯ และมีสิ่งเหล่านี้เก็บไว้ในบ้านมีความคิดเห็นด้วยน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.90)

อภิปรายผลการวิจัย

หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบันเป็นสิ่งที่ได้รับความนิยมและชื่นชอบเป็นอย่างมากจากเด็กวัยรุ่นหรือเยาวชนไทย จนในบางครั้งอาจจะมากกว่าหนังสืออ่านเล่นชนิดอื่นๆ แต่ด้วยสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันทำให้หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นต้องมีการปรับเปลี่ยนตนเองไปเพื่อให้มีความอยู่รอดได้ แต่การปรับเปลี่ยนของหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นในครั้งนี้ ไม่ได้ส่งผลดีต่อเด็กและเยาวชนของไทยเท่าไรนักเนื่องจากได้มีการนำเอาเนื้อหาที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์เข้ามาใส่ลงในหนังสือการ์ตูนเมื่อเด็กและเยาวชนอ่านทำให้เกิดผลเสียตามมาจากผลการวิจัยพบว่า เด็กวัยรุ่นไทยส่วนมากนิยมอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นประเภทนี้ น้อยคนนักที่จะตอบว่าไม่เคยอ่านหรือไม่เคยรู้จัก ซึ่งสอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ ของ อาจารย์ วัลลภ ตั้งคณาบุรุษ ในหนังสือพิมพ์ข่าวสดเมื่อวันที่ 5 สิงหาคมว่า อัตราการแพร่ของการ์ตูนญี่ปุ่นในไทยเป็นไปแบบเร็วมาก ทั้งเด็กและเยาวชนอ่านกันทั่วเมือง มีวางขายเกลื่อนกตลาดตามแผงหนังสือในห้างสรรพสินค้า หรือ สวนจตุจักร เห็นได้ชัดจากโครงการรับบริจาคหนังสือของมูลนิธิสร้างสรรค์เด็กเพื่อนำไปแจกเด็กชนบท ปรากฏหนังสือที่นำมาบริจาคเป็นการ์ตูนญี่ปุ่นถึง 99 เปอร์เซ็นต์ มีทั้งแบบโป๊เปลือย ลามกและใช้ความรุนแรง ทำให้เกิดประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศของเด็กวัยรุ่นในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลจากการทดสอบสมมุติฐาน ซึ่งจะนำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

สมมุติฐานที่ 1 ประเภทของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศของเด็กวัยรุ่น

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร นั่นคือ การเคยอ่านและไม่เคยอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศ แล้วนำมาเปรียบเทียบกันในโรงเรียนแต่ละประเภท แต่ละสังกัด พบว่า พฤติกรรมการอ่านหนังสือของกลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันในโรงเรียนแต่ละประเภท (*P < 0.5 , Chi - square= 24.3686 , df = 2)

ผลของการวิจัยชิ้นนี้แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศของเด็กวัยรุ่นที่ไม่เหมือนกันในโรงเรียนแต่ละประเภท เด็กวัยรุ่นที่เรียนในโรงเรียนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยอ่านหนังสือการ์ตูนประเภทนี้มากกว่าเด็กในโรงเรียนสังกัดเอกชนและสังกัดกรมสามัญศึกษา

แต่อย่างไรผลการวิจัยก็ไม่อาจจะสรุปชี้ชัดลงไปได้อย่างไรว่า ประเภทของโรงเรียนจะเป็นปัจจัยหลักในการที่จะบอกถึงความแตกต่างของพฤติกรรมการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศของเด็กวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งอาจจะมีตัวแปรอื่นที่มีอิทธิพลต่อการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นของเด็กวัยรุ่นอีกไม่ว่าจะเป็ น แรงจูงใจในสังคมที่ไม่เหมือนกัน เกิดจากปัจจัยด้านบุคลิกภาพและจิตวิทยาส่วนบุคคลที่แตกต่างออกไป ซึ่งคนแต่ละคนจะมีความแตกต่างเฉพาะตัวกันออกไป เนื่องมาจากการอบรม เลี้ยงดูที่แตกต่างกัน การดำรงชีวิตในสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ไม่เหมือนกัน อีกทั้งกลุ่มเพื่อนหรือการปลูกฝังความคิดเห็นหรือทัศนคติในโรงเรียนแต่ละประเภท ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เด็กวัยรุ่นมีการเปิดรับสื่อที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งก็สอดคล้องกับแนวคิดของ ไรเลย์ และ ฟลาวเวอร์แมน (RILEY AND FLOWERMAN) ที่ว่า แรงจูงใจที่ต้องการเป็นที่ยอมรับของสมาชิกในสังคมจะช่วยกำหนดความ สนใจในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่างๆ และ เมอร์ดัน , ไรท์ และ แวปเปิลส์ ที่เห็นว่าผู้รับข่าวสารจะเลือกรับข่าวสารจากสื่อใดนั้นย่อมเป็นไปตามบทบาทและสถานภาพในสังคมของผู้รับ

สมมุติฐานที่ 2. การเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเด็กวัยรุ่นในเรื่องเพศสัมพันธ์

ผลจากการวิเคราะห์ทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ของเด็กวัยรุ่นชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร เปรียบเทียบกับความสัมพันธ์ในด้านต่างๆ พบว่า

1. เพศมีความสัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องเพศศึกษาทั่วไป

(*P<0.5, Chi - square=65.704, df = 4)

เพศไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในด้านการใช้ชีวิตคู่ของผู้หญิงและผู้ชาย

(P > 0.5 , Chi - square=7.161, df = 4)

เพศไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ

(P > 0.5 , Chi - square=4.945, df = 4)

เพศไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ

(P > 0.5 , Chi - square=7.776, df = 5)

2. ประเภทของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องเพศศึกษาทั่วไป

(*P < 0.5 , Chi - square=50.033, df = 8)

ประเภทของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติในด้านการใช้ชีวิตคู่ของผู้หญิงและผู้ชาย

(*P < 0.5 , Chi - square=35.590, df = 8)

ประเภทของโรงเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ (P > 0.5 , Chi - square=15.208, df = 8)

ประเภทของโรงเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ (P > 0.5 , Chi - square=13.008, df = 10)

3. อายุของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องเพศศึกษาทั่วไป

(*P < 0.5 , Chi - square=59.354, df = 12)

อายุของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับทัศนคติในด้านการใช้ชีวิตคู่ของผู้หญิงและผู้ชาย

(*P < 0.5 , Chi - square=25.987, df = 15)

อายุของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ (P > 0.5 , Chi - square=14.741, df = 12)

อายุของกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ (P > 0.5 , Chi - square=16.780, df = 15)

4. การอ่านหนังสือการ์ตูนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องเพศศึกษาทั่วไป

($P^* < .05$, Chi - square = 14.142 , df = 4)

การอ่านหนังสือการ์ตูนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติในด้านการใช้ชีวิตของผู้หญิงและผู้ชาย ($*P < .05$, Chi - square = 20.521 , df = 4)

การอ่านหนังสือการ์ตูนไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ ($P > .05$, Chi - square = 5.250 , df = 4)

การอ่านหนังสือการ์ตูนไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ ($*P < .05$, Chi - square = 11.246 , df = 5)

5. โรงเรียนแต่ละแห่งมีความสัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องเพศศึกษาทั่วไป

($*P < 0.5$, Chi - square=66.779, df = 28)

โรงเรียนแต่ละแห่งมีความสัมพันธ์กับทัศนคติในด้านการใช้ชีวิตของผู้หญิงและผู้ชาย ($*P < 0.5$, Chi - square=51.416, df = 28)

โรงเรียนแต่ละแห่งไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ ($P > 0.5$, Chi - square=21.736, df = 28)

โรงเรียนแต่ละแห่งไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ ($P > 0.5$, Chi - square=31.972, df = 35)

6. โรงเรียนประเภทสหศึกษา , ชายล้วน และหญิงล้วน ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องเพศศึกษาทั่วไป ($P > .05$, Chi - square =11.716, df = 8)

โรงเรียนประเภทสหศึกษา , ชายล้วน และหญิงล้วนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติในด้านการใช้ชีวิตของผู้หญิงและผู้ชาย ($*P < .05$, Chi - square =16.700, df = 8)

โรงเรียนประเภทสหศึกษา , ชายล้วน และหญิงล้วนไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ ($P > .05$, Chi - square =5.494, df = 8)

โรงเรียนประเภทสหศึกษา , ชายล้วน และหญิงล้วนไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ ($P > .05$, Chi - square =7.880, df = 10)

7.พฤติกรรมกาซื้อหนังสือการ์ตูนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องเพศศึกษาทั่วไป
(*P < .05 , Chi - square =11.731, df = 4)

พฤติกรรมกาซื้อหนังสือการ์ตูนไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในด้านการใช้ชีวิตของผู้หญิงและผู้ชาย (P >.05 , Chi - square =2.625, df = 4)

พฤติกรรมกาซื้อหนังสือการ์ตูนไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมกาแสดงออกทางเพศ (P >.05 , Chi - square =2.511, df = 4)

พฤติกรรมกาซื้อหนังสือการ์ตูนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ (*P < .05 , Chi - square =12.635, df = 5)

8.ความชอบและไม่ชอบอ่านหนังสือการ์ตูนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องเพศศึกษาทั่วไป (*P < .05 , Chi - square =28.629, df = 4)

ความชอบและไม่ชอบอ่านหนังสือการ์ตูนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติในด้านการใช้ ชีวิตคู่ของผู้หญิงและผู้ชาย (*P < .05 , Chi - square =16.354, df = 4)

ความชอบและไม่ชอบอ่านหนังสือการ์ตูนไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมกาแสดงออกทางเพศ (P >.05 , Chi - square =6.894, df = 4)

ความชอบและไม่ชอบอ่านหนังสือการ์ตูนไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ (P >.05 , Chi - square =3.587, df = 5)

จากข้อมูลในข้างต้นสามารถอภิปรายได้ว่า ทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ของเด็กวัยรุ่นในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันกับการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศในลักษณะที่ค่อนข้างไม่แน่นอน ในบางด้านก็มีความสัมพันธ์กัน ในบางด้านก็ไม่มีความสัมพันธ์กัน

แต่เป็นที่น่าสังเกตทัศนคติที่น่าสนใจที่ได้จากการวิจัยของกลุ่มตัวอย่างคือทัศนคติในด้านที่เกิดจากการเคยอ่านและไม่เคยอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศ พบว่านักเรียนที่เคยอ่านและไม่เคยอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศนั้นโดยส่วนใหญ่แล้ว จะมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านเพศศึกษาโดยทั่วไป , ด้านการใช้ชีวิตคู่ของผู้หญิงและผู้ชาย และด้านสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ ยกเว้นด้านพฤติกรรมกาแสดงออกทางเพศด้านเดียวเท่านั้นที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน จึงอาจกล่าวได้ว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อเด็กวัยรุ่นในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่างสื่อกับสังคม ที่กล่าวไว้ว่า การทำงานของสื่อมวลชนนั้นก็สามารก่อให้เกิดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลง

แปลงทางสังคมได้ซึ่งบางแนวคิดก็เชื่อว่าสื่อสามารถที่จะมีบทบาทชี้นำหรือกำหนดทิศทางของสังคมได้

ดังนั้นเมื่อสื่อมีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อเด็กและเยาวชน อาจจะทำให้เกิดปัญหาที่ตามมาในอนาคต นั่นคือสื่ออาจจะเป็นตัวกระตุ้นที่ทำให้เกิดการอยากลองทำอย่างที่สื่อนำเสนอ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กฤษณ์ ทองเลิศ ที่กล่าวไว้ในสื่อมวลชนกับการเมืองและวัฒนธรรมว่า “ไม่มีใครปฏิเสธได้ถึงอิทธิพลของสื่อ ซึ่งเชื่ออย่างน้อยก็มีในระดับหนึ่ง โดยสื่ออาจจะเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความต้องการทางเพศ” เมื่อเกิดการกระตุ้นแล้วก็ต้องการขยายระบายออก และนี่อาจจะทำให้เกิดปัญหาการซึมซับ ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ ซึ่งก็สอดคล้องกับแนวคิดของ ชาร์ล ไรท์ ที่กล่าวถึงผลกระทบจากการดูหรืออ่านเรื่องราวความบันเทิงที่นำเสนอผ่านทางสื่อมวลชน ที่ชี้ให้เห็นว่าชาวอเมริกัน เชื่อว่า เนื้อหาของสื่อที่เราอารมณ์ทางเพศนั้นอาจทำให้คนก่อคดีซึมซับได้ และอาภาพร สุชาวงค์ (อ้างถึงใน ศักดิ์ชัย ศรีสอน : 2533) ได้กล่าวว่า ปัญหาที่สืบเนื่องมาจากปัญหาทางเพศอื่นๆ ต่อเยาวชนของชาติ เช่น ปัญหาโสเภณี ปัญหาการหย่าร้าง , ปัญหาอาชญากรรมทางเพศปัญหาเหล่านี้มีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากสื่อมวลชน เช่น โทรทัศน์ , วิทยุ , ภาพยนตร์ , หนังสือพิมพ์ ฯลฯ สื่อมวลชนเหล่านี้นำเอาความคิดและเรื่องราวต่างๆเกี่ยวกับเพศมาเสนอผู้ใหญ่และเด็กพร้อมกัน โดยไม่ได้มีมาตรการป้องกันการรับรู้เรื่องเพศที่เกินอายุสมองของเด็ก เด็กจึงถูกยัดเยียดความรู้ด้านต่างๆ

หากมองในแง่ดีสื่อหนังสือไปเป็นสื่อที่ทำให้ผู้รับสารหลุดพ้นไปจากโลกของความเป็นจริงที่เคร่งเครียดและยุ่งเหยิงกับเรื่องในชีวิตประจำวันเข้าทำนองใช้สื่อเพื่อความผ่อนคลาย (ESCAPIST MEDIA) นั่นคือสื่อช่วยให้เขาและเธอสามารถสร้างฝันและจินตนาการทางเพศได้ จนในที่สุดก็จะบรรลุนิยามความต้องการด้วยตัวของตัวเอง

แต่ถ้ามองในทางตรงกันข้าม มันจะกลายเป็นปัญหาใหญ่ที่ต้องถกเถียงกันนั่นคือ การหวั่นเกรงกันว่าสื่ออาจมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นที่อาจเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการอยากลองทำอย่างที่สื่อนำเสนอ อาจทำให้วัยรุ่นใจแตกและเสียตัวก่อนถึงวัยอันควรและยิ่งกว่านั้นในยุคที่โรคเอดส์กำลังระบาด เรื่องที่น่าเสียใจที่สุดของชีวิตก็อาจเกิดขึ้นได้หากติดโรคที่วันนี้

นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำการทดสอบในครั้งนี้นั้นส่วนใหญ่ไม่มีผลต่อทัศนคติในเรื่องที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ ซึ่งก็แสดงให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ยังคงมีความคิดและทัศนคติที่ตั้งอยู่บนบรรทัดฐานของสังคมอยู่ ไม่ได้มีความคิดที่แปลกออกไปจากค่านิยมของคนในสังคมส่วนใหญ่นัก เช่นยังคงเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับคนแปลกหน้าเป็นสิ่งที่ไม่สมควรกระทำ และเสี่ยงกับการติดโรคเอดส์ หรือ พกักร่วมเพศเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ ซึ่งสาเหตุอาจจะมาจาก กลุ่มตัวอย่าง ยังคงเป็นเด็กนักเรียนที่ยังคงศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีวุฒิภาวะที่มีความเป็นเด็กอยู่มาก และมีประสบการณ์ในด้านที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมน้อยหรือเกือบไม่มีเลยก็เป็นได้ เพราะมีข้อจำกัดในด้านต่างๆ มากมาย เช่น อายุ ,สภาพแวดล้อม ผู้ปกครอง เป็นต้น ซึ่งก็สอดคล้องกับแนวคิดของ ชาร์ล ฟอสเตอร์ (CHARLES R. FOSTER) ที่กล่าวว่าทัศนคติจะเกิดจากการรับทราบ เมื่อรับแล้วก็เกิดความคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ซึ่งอาจเป็นทั้งแง่ดีและไม่ดี ดังนั้นถ้าบุคคลใดมีประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อสิ่งของ บุคคลหรือ สถานการณ์นั้นเขาก็จะมีทัศนคติต่อสิ่งเหล่านั้น เราจึงอาจสรุปได้ว่าเด็กวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างไม่มีประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมเกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ ทัศนคติในด้านนี้จึงไม่มีความสัมพันธ์กับเด็กวัยรุ่น

อีกทั้งผลของการวิจัยยังพบประเด็นที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือเด็กวัยรุ่นนิยมอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นประเภทนี้มาก และส่วนใหญ่จะชอบอ่านและหาซื้อมาอ่านเอง ซึ่งก็สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮิลเดรธ (HILDRETH :1985) ในประเทศอังกฤษ ว่า เด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายสนใจอ่านหนังสือการ์ตูนเป็นประจำ

ส่วนสาเหตุที่เด็กอ่านหนังสือการ์ตูนเหล่านี้ ผู้วิจัยคาดว่า อาจเป็นเพราะเด็กวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังมีความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งต่างๆ ในเรื่องราวต่างๆ โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในเรื่องพัฒนาการของเด็กวัยรุ่น ว่า เด็กวัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ คือจะมีความรู้สึกทางเพศเกิดขึ้น อีกทั้งยังมีความสนใจในเพศตรงข้าม ทำให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น เมื่อมีความอยากรู้อยากเห็น และมีสื่อที่สามารถอธิบายถึงเรื่องราวตรงนี้ได้เด็กวัยรุ่นจึงหันมาอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นประเภทนี้ สังเกตได้จากการให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นประเภทนี้ว่า สามารถเรียนรู้จากหนังสือการ์ตูนได้ ซึ่งก็ตรงกับแนวคิดของ สุขุม เฉลยทรัพย์ (2529: 123) ว่า ความอยากรู้อยากเห็นก็เป็นสาเหตุที่กระตุ้นให้เด็กอ่าน เพราะเด็กมีความอยากรู้อยากเห็นสูงมาก เมื่ออยากรู้อยากเห็นในเรื่องใดแล้วไม่มีใครสนองความต้องการได้ เด็กก็จะเสาะหาหนังสือมาสนองความต้องการของตนเอง ประกอบกับ

เรื่องเพศเป็นเรื่องที่คนในสังคมส่วนใหญ่คิดว่าไม่ควรเปิดเผย เด็กจึงต้องเสาะแสวงหาความรู้เอาเองจากสิ่งต่างๆที่สามารถให้ความรู้กับพวกเขาเหล่านั้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ EVERETT M ROGER (อ้างถึงใน กิตติ กันภัย : 2525) ว่า สาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้ผู้รับสารมวลชนมีความต้องการเปิดรับสื่อมวลชนที่เสนอเรื่องราวทางเพศ ก็เพราะเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ต้องห้าม (TABOO COMMUNICATION) หรือพึงปกปิดในสังคม การพูดคุยกันเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างเปิดเผยเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงกระทำ ฉะนั้นมวลชนจะหันมาพึ่งพาสื่อชนิดนี้ในยามประสบปัญหา และเมื่อต้องการข้อมูลข่าวสารรวมทั้งความบันเทิงทางเพศ และสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศนี้ก็จะทำหน้าที่ให้การพึ่งพา และตอบสนองความต้องการดังกล่าวให้กับมวลชนผู้เปิดรับ

และในผลการวิจัยยังพบอีกว่า เด็กวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นเหล่านี้เป็นเรื่องที่ธรรมดา และไม่ควรปิดบัง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่ต่างก็อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นประเภทนี้ทั้งนั้น เมื่อเด็กวัยรุ่นอ่านกันเป็นจำนวนมากจึงกลายเป็นเรื่องธรรมดา ที่ใครๆก็อ่านกัน โดยเฉพาะกลุ่มของเพื่อนจะเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อเด็กในวัยนี้มาก สังเกตได้จากการที่เด็กวัยรุ่นได้ให้ความเห็นว่า เมื่อเวลามีปัญหาส่วนใหญ่ก็จะปรึกษาเพื่อนเป็นอันดับแรก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับสถานที่ที่ใช้ในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นประเภทนี้ของเด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า อ่านสถานที่ไหนก็ได้ แล้วแต่สะดวก ทำให้สามารถสรุปได้ว่า เด็กวัยรุ่นมองว่าการอ่านหนังสือการ์ตูนเหล่านี้เป็นสิ่งที่ไม่ผิด ซึ่งก็ขัดแย้งกันกับความคิดของผู้ใหญ่และผู้ปกครอง ที่มองเห็นว่าการดูเหล่านี้เป็นสิ่งที่ไม่ดี เด็กวัยรุ่นไม่ควรที่จะอ่านหนังสือเหล่านี้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ธงชัย สันติวงษ์ ที่กล่าวว่า การ์ตูนญี่ปุ่นที่สอดแทรกเข้าไปในอารมณ์ของเยาวชนไทย ติดจนงอมแงมและหลายอย่างไม่ว่าเรื่องเพศ และความรุนแรงได้ตามเข้ามาในเนื้อเรื่อง จนสามารถสร้างปัญหาหรือนิสัยเสียก่อนเวลาให้เด็กไทยได้

ดังนั้นผลกระทบที่ตามมาจากการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศของเด็กวัยรุ่นจึงเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงยิ่งนัก เนื่องจากเด็กวัยรุ่นเป็นวัยที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ การตัดสินใจในเรื่องบางอย่างจึงยังไม่ดีเท่าที่ควรนัก การที่อ่านหนังสือการ์ตูนที่มีเนื้อหาประเภทนี้เป็นจำนวนมากอาจทำให้เด็กวัยรุ่นเกิดพฤติกรรมลอกเลียนแบบการกระทำจากหนังสือการ์ตูนโดยไม่รู้ตัว ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีทางจิตวิทยา ของ MILER & DOLLARD ที่กล่าวว่า พฤติกรรมการลอกเลียนแบบ เป็นเรื่องการเรียนรู้ทางสังคม ซึ่งแยกได้เป็น 2 ประเภทคือ การเลียนแบบทำนองเป็นไปเอง เป็นการเลียนแบบตามความรู้สึกธรรมชาติ และการเลียนแบบจากการสังเกต เพื่อเรียนรู้พฤติกรรมที่เหมาะสมกับสถานการณ์ และจากการที่สัมภาษณ์ อาจารย์ วัลลภ ปิยะมโนธรรม ได้ให้

แนวคิดที่สอดคล้องกันว่า “ หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศจะมีอิทธิพลต่อเด็กมากกว่าสื่อวิดีโอ เพราะหนังสือการ์ตูนสามารถทำให้เด็กจินตนาการต่อไปได้ ”

จากการที่เด็กจินตนาการนี้เองแสดงให้เห็นว่าเด็กกำลังลอกเลียนแบบพฤติกรรมจากตัวละครในหนังสือการ์ตูน

และจากผลการวิจัยที่พบว่า การ์ตูนเรื่องที่เด็กวัยรุ่นนิยมอ่านมากเป็นอันดับ 1 คือ ซินจังจอมแก่น ถึงแม้ว่าซินจังจอมแก่นจะเป็นเรื่องที่ไม่ถึงกับลามกมาก แต่เด็กวัยรุ่นที่อ่านซินจังก็แสดงให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นมีความสนใจในหนังสือการ์ตูนประเภทนี้อยู่แล้ว จึงเป็นแรงจูงใจพื้นฐานในการอ่านหนังสือการ์ตูนประเภทนี้ในเล่มต่อไป ที่มีเนื้อหาที่หยาบโลน และลามก มากขึ้นกว่าการอ่าน ซินจังจอมแก่น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการเลือกเปิดรับสารของ KLAPPER ที่กล่าวว่า คนเรามีแนวโน้มที่จะเปิดตัวเองให้สื่อสารตามความคิดเห็นและความสนใจของตน และหลีกเลี่ยงไม่สื่อสารในสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นและความสนใจของตน แม้ว่า การเลือกเปิดรับสารจะเอนเอียงไปตามแต่ลักษณะส่วนบุคคลดังกล่าว แต่ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นเรื่องที่บุคคลรู้สึกตัวหรืออยู่ในระดับจิตสำนึก นอกจากนี้นักวิชาการบางคนกล่าวว่า การเลือกเปิดรับนี้เป็นเรื่องที่เป็นไปได้ในระดับจิตไร้สำนึกด้วยเช่นกัน

และจากงานวิจัยชิ้นนี้ได้ให้ข้อคิดที่ว่า การอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศของเด็กวัยรุ่นในปัจจุบันจึงเป็นสิ่งที่ผู้ปกครอง และครูอาจารย์ จำเป็นที่จะต้องเข้มงวดกวดขันในการอ่านหนังสือของเด็กให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เนื่องจากเด็กมีแนวโน้มที่จะอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นประเภทนี้มากยิ่งขึ้นกว่าเดิม ตราบใดที่ยังคงมีหนังสือประเภทนี้อยู่ และในเรื่องการคบเพื่อนของเด็กวัยรุ่นก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ไม่ควรมองข้าม เด็กจะเป็นคนดีหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับ การคบเพื่อนด้วยเช่นกัน เพราะเวลาที่เด็กมีปัญหาที่จะคิดถึงเพื่อนก่อนเป็นอันดับแรก แต่ก็เป็นที่น่าดีใจว่า เด็กวัยรุ่นไม่ได้หลงลืมบิดามารดา ยังคงมีความคิดที่จะปรึกษาบิดามารดาอยู่บ้างถึงแม้ว่าเป็นอันดับรองลงมาจากกลุ่มเพื่อนก็ตาม

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

ผู้วิจัยอยากจะให้ผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการผลิตสื่อสำหรับเยาวชนควรที่จะตระหนักและระมัดระวังภัยอันตรายที่แฝงมากับหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นเหล่านี้ให้มาก อย่าคิดเพียงแต่จะเอากำไรหวังรายได้จากเยาวชน ผลที่เกิดกับเยาวชนเมื่อเทียบกับค่าของเงินแล้ว จะมีผลร้ายยิ่งกว่ามากมายหลายเท่าตัว

อีกทั้งผู้ปกครองและครูอาจารย์ควรที่จะหมั่นดูแลเอาใจใส่เด็กหรือลูกหลานในปกครองของตนเองให้มาก ชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องให้กับเด็ก โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่กำลังเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงในหลายๆ ด้านรอบตัว บางครั้งถ้าเด็กมีปัญหาแล้วไม่รู้จะหันหน้าไปพึ่งใคร อาจจะหันไปพึ่งในสิ่งที่ผิดๆ ก็เป็นไปได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อนเป็นสิ่งสำคัญและมีอิทธิพลสำหรับเด็กวัยนี้เป็นอย่างมาก สังเกตได้ว่าเมื่อเวลาเด็กมีปัญหาแล้วจะหันไปปรึกษาเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ แทนที่จะไปปรึกษาผู้ปกครอง ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยชิ้นนี้ ก็จะเป็นสิ่งที่เตือนให้บิดามารดา ผู้ปกครองตระหนักว่าควรที่จะต้องสำรวจตนเองดูว่า ตนเองเป็นที่พึ่งพาของลูกหลานในปกครองได้หรือยัง

นอกจากนี้บุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ที่คอยตรวจตราดูแลการผลิตสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นเหล่านี้ควรที่จะจัดการไม่ให้มีสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นที่แฝงไปด้วยเรื่องราวที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์วางขายปะปนอยู่กับหนังสือการ์ตูนชนิดอื่นหรือหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชนอื่นๆ และที่เราไม่ควรมองข้ามอีกประการหนึ่งคือ หนังสือการ์ตูนไทยที่มีเนื้อหาทางเพศ ที่ได้มีการตีพิมพ์ภาพที่ลามก อนาคตของเยาวชนของชาติในทางอ้อมทั้งสิ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ในงานวิจัยชิ้นนี้ผู้เขียนใช้เกณฑ์คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพียงแค่ 8 โรงเรียน เนื่องจากความสะดวกในการเก็บแบบสอบถาม แต่ยังมีกลุ่มตัวอย่างอีกหลายกลุ่มที่น่าสนใจศึกษา ในการวิจัยครั้งต่อไปจึงน่าจะทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างกลุ่มอื่นๆ อีก เช่น นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น หรือ นักศึกษามหาวิทยาลัย เป็นต้น

2. ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้เขียนไม่ได้ศึกษาถึงผลกระทบโดยตรงที่เกิดจากการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศ ในงานวิจัยครั้งต่อไปจึงน่าจะลองศึกษาถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศเช่น เกิดความรู้สึกทางเพศโดยไม่ได้ตั้งใจ, เด็กหมกมุ่นไม่ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เป็นต้น

3. ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้เขียนไม่ได้ศึกษาถึงตลาดและแหล่งที่มาของหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นประเภทนี้ ดังนั้นในงานวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาถึงตลาด และแนวโน้มของหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นประเภทนี้ในเมืองไทย รวมไปถึงจนกระทั่งถึง ส่วนแบ่งการตลาดของการ์ตูนญี่ปุ่นประเภทนี้ด้วย

4. ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม (Survey) กลุ่มตัวอย่างในบางครั้งอาจมีความคลาดเคลื่อนไปได้บ้างในงานวิจัยครั้งต่อไปอาจจะกำหนดรูปแบบการวิจัยเป็นการทดลองให้เห็นจริงถึงความรู้สึกหลังจากที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทนี้ เพื่อที่จะให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5. ในงานวิจัยครั้งนี้ไม่ได้ศึกษาเปรียบเทียบสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศกับสื่ออื่นๆที่เป็นไปในลักษณะเดียวกันว่าสื่อชนิดใดจะมีอิทธิพลต่อเด็กหรือเยาวชนมากกว่ากัน ดังนั้นในงานวิจัยครั้งต่อไปอาจจะศึกษาเปรียบเทียบสื่อหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศกับสื่ออื่นๆ เพื่อความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น หรืออาจจะศึกษาวิจัยถึงผลกระทบของหนังสือการ์ตูนไทยที่มีเนื้อหาทางเพศกับเด็กวัยรุ่นหรือเยาวชนในด้านต่างๆ อีกรักก็เป็นได้